

toppen av **t**, och kännestrecken till **t** äro grunda. I **sin** är övre strecket av **s** utdraget till nedre slinglinien, och vänstra kännestreckets av **n** är 1 cm, det högra 2 cm. I **auk** är kännestreckets i **u** parallellt med staven och utgår 2 cm till höger om densamma. I **porkun** har staven i **p** nedom kännestreckets aldrig funnits. I slingans sista ord **eftir** är v. kännestreckets till **t** nästan parallellt med staven. Därefter tyckes ett snett kors följa som skiljetecken. Inskriftens slut **fapu · sin** utan följande punkt följer på stenens topp nedifrån uppåt.

Stenen är i toppen skadad av vatten, så att det ej kan avgöras, om **fapu · sin** stått inom slinglinier. Detta har dock troligen icke varit fallet.

Runorna äro alltså följande:

a) Huvudslingan: · **asa** · **lit** **kiarua** · **kuml** · **eftir** · **porkesl** · **bonta** · **sin** · **auk** · **porkun** · **eftir** ×

b) Toppen: $\sin \cdot \sin$

Inskriftens andra namn motsvarar fsv. *Thorgisl* S. D. III, 98 (1312 Uppl.), men ristingen **porkesl** antyder kanske en förändring av dess *i* till *e*, som måhända utgör en yttring av ljudlagen vokalbalans, se A. Kock, *Stud. i fornsvensk ljudlära* s. 243 ff. **porkun** är kvinnonamnet *Porgunn*, vilket Lundgren *Personnamn* blott kan anföra som ingående i ortnamnet *Torgunnehagen*, Gestad sn, Dalsl.

Översättning: Asa lät göra minnesvården efter Torgisl, sin make, och Torgun efter sin fader.

30. Skjorstad, Tåby sn, Björkekinds hd.

Pl. X. Fig. 2.

Litteratur: L. 1106; W. 30; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 565; W—n, *Runstenar, tecknade och beskrifne*, s. 340 uti Iduna h. 9, Tab. I, fig. 23; P. A. Säve, *Reseber.* 1862, s. 39, teckn.; C. F. Norden-skjöld, *Reseber.* 1871, s. 170, teckn.; E. Ihrfors, *Östrog. sacra*, s. 35, teckn.

Rörande stenens historia och nuvarande plats, se föreg., vid vars norra sida den står rest på ett avstånd av 12 steg, 6 steg öster om landsvägen.

Runstenens ämne är granit. Höjden är 2,5 m, bredden vid foten 70 cm, över korsets medelpunkt 66 cm. Slingans bredd är 8—10 cm.

Ristningen är synnerligen tydlig.

Av ordet 'denna' äro **pe-** fullständigt i behåll, och av **n** synes 5 cm nedifrån av staven och 4 cm av kännestrecket, varefter slingan är bortslagen. Efter 14 cm ser det ut, som om foten av en stav syntes, och sedan ett skiljetecken, som utgöres av en djup övre prick i kanten av stenen och en grundare undre nära kanten. Ordet 'denne' har kanske alltså haft formen **pen[si]**; L. 1106 läser **pana**; W—n blott **p**—. Efter **s** i **sun** finnes en rund grop, och en liknande finnes uti **r** i **taubr**, båda troligen naturliga.

Inskriften är följande:

: siksten : let : rasti : stain : pen[sa] : eftir : ikuar : sun : sin : han : uarþ : austr : tauþr :

Ordet **rasti** är fel för ***raisa**, som fordras efter **let**.

Översättning: Sixten lät resa denna sten efter Ingvar, sin son. Han blev död österut.

Det är frestande att identifiera **siksten** i denna inskrift med den **sikstain**, som deltagit i att resa Ög. 149 Furingstad efter sin fader, och med den **sihstain**, efter vilken Ög. 152 Agetomta är rest av hans son.

31. Å kyrka, Björkekinds hd.

Pl. XI. Fig. 1.

Litteratur: B. 841; L. 1111; W. 37; *Ransakn. om Antiquiteterna*, 1667—1684; Peringskiöld, *Mon. VII*; Broocman, *Beskr. öfver Östergöt.* 2, s. 561; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 121, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 40, teckn.

Runstenen låg fordom enligt *Ransakn.*, B. 841 och Broocman som tröskel i södra kyrkodörren i gamla kyrkan. Den står nu jämte de två följande på nya kyrkogården nära dess södra mur mitt för kyrkans södra ingång. Stenarne flyttades från gamla kyrkan, då kyrkan nybyggdes.

Ämnet är ljusgrå granit. Höjden är 1 m, bredden vid foten 1,60 m, upptill över **t** uti **riti** och **s** i **sikmut** 1,40 m. Slingans bredd är 12—15 cm.

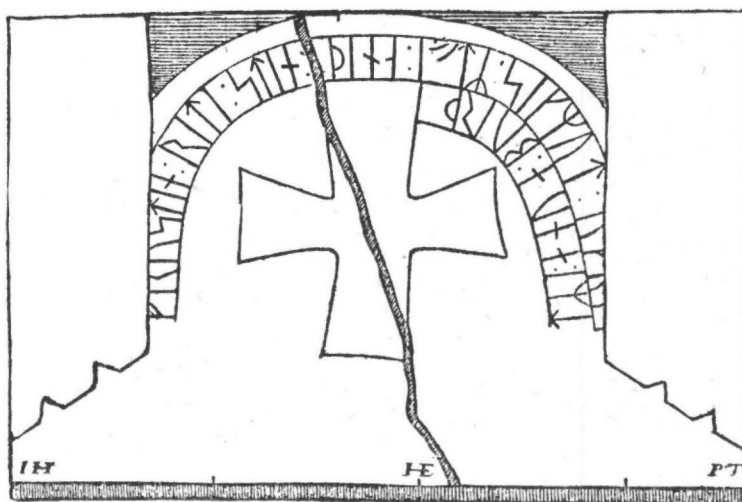
Ristningen är synnerligen tydlig. Uti **iftr** ser **R** nästan ut som ett stupat **ʀ**.

Inskriften är följande:

a) Huvudslingan: frustin : riti :

stin : pina : iftr : sikmut : uk : uki

b) Slinga innanför huvudslingans slut med runorna nedifrån uppåt: tri : anua : burþ(i)

B. 841.

Endast den senare satsen av inskriften erbjuder någon svårighet. Ordet **ukitri** uppfattar jag som komp. nom. sing. m. ***ōkætri** av ***ōkātr**, isl. **úkátr** 'nedstämd', **an** är nom. sg. m. 'han' och **ua** är 3 sing. pret. ***vā** av fsv. **vægha** men med samma äldre böjning som isl. **vega** och här med samma betydelse som detta 'føre fra et Sted til et andet'. Objektet till detta verb är **burþ**, fsv. **byrþ** 'börda', varmed här stenen måste avses. Det